

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Questio. xxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euange.

obus. s. Prio q̄ vera natural' cā possit de
aliq̄ assigri. z Secdo q̄ nō sit maior rō q̄
aliq̄d fiat miraculose q̄ naturalr: vt i ppo
sico. Et h: q̄ de? nō opat miraculosa sine
cā z necessitate. forte tñ dicit: z aliq̄s q̄ sic
agere igne i aliq̄ pncipat caliditas ignis
in q̄ nō est suba ignis: ita etiā sanguis ille
fecit i p̄dicat' imp̄sione sui coloris q̄ remā
sit. S; h nō ē pbabile p̄ duo. Prio q̄ nō
videt color ita ē actiu' vt suā similitudinē
realr imp̄mat nisi p̄ cōmitionē sui subies
etiā cū alio. Secdo: q̄ p̄ p̄nciper in breui
sup̄ recitatio nō loquit de colore sanguis:
sed de sāguie. Et p̄cedit q̄ p̄dicat' sanguis
q̄ est Xantone (vt dicit' possit adorari. qd nō
fecisset vt videt' si ibi non eēt suba alicui'
sanguis natural' vel miraculosi: s; solum
aliq̄s effect' sanguis ch̄i. i. color sanguis
nō. Quicqd̄ ar̄ sit de h: nob̄ sicut' dicit'
dei nō repugnet sic eē vt dixim': z q̄ p̄ba
bilit' ita sit d̄ facto. Sed p̄ra p̄dicata ar
guit' Prio sic. Nā si aliq̄s sanguis sup̄
flu' in die passiois fuit i ch̄o: ille erat cō
tinu' cū alio in corpe ch̄i existēs: vt p̄z.
Et sicut' etiā post effusione saltē pbabiliter
vl' ad min' possibilit'. qd̄ dico ne cauillan
do sine rōne dicat' q̄ i ipa effusione fuit ab
alio p̄ guttulas sepat'. vtriusq̄ igit' san
guis. s. necessarij z sup̄flui erat vni esse. z
vni suppositū: q̄ pres' p̄tinu' nō h̄nt p̄p̄
im suppositū vl' eē: s; vni est totū? z oim
p̄tū diuersimode. Aut igit' illd̄ suppositū
vl' esse erat diuini: z sic sanguis sup̄fluus
post effusione erat vni' deo suppositalit':
qd̄ incouenit. Aut erat aliū a diuio. z sic
sanguis necessari' nō erat vni' s; p̄dicata
So. Dupl' ad h' solui p̄t. Nā h' sine diu
bio tenendū est ex serō Tho. z serō Bona
uē. q̄ pres' q̄ nō fuerit de p̄tate humane
nature aliq̄n deserūt eē deitati vni'te. q̄a
ps sanguis q̄ nō meruit i resurrectione
reassumi: multo minus meruit remanere
vni'ta deitati. Vñ s. Tho. iij. di. ij. sic d̄r.
In oib; q̄ sūt de p̄tate hūane nature etiā
sepat' manet ordo ad totā naturā: z ideo
manet in eis assūptibilitas: z p̄nt vni'to: si
cut i corpe ch̄i f̄māsit gni a separe. Vñ z
eis latia debet. Si ar̄ sepent aliq̄ partes
q̄ nō sint de p̄tate hūane nature: nō f̄ma
net in eis ordo ad naturā hūanā cui p̄ neci

palit' assumptio debet. z tō nō remaneret
vni'to nec debitū latie. Hec ille. Ex quib;
p̄z q̄ pres' sup̄flue sanguis aliq̄n sūt a dei
tate separe. Vñ ar̄ sint separe p̄t digi' P̄t/
mo q̄ tūc q̄n sūt separe a p̄tib; necessarijs
id est in p̄tato resurrectionis sic q̄ toto tri/
duo fuerūt vni'te: nisi ante aliq̄ fuerint se/
pate a necessarijs. sicut etiā in resurrectione
nra: assumptis necessarijs: sup̄flua q̄ p̄us
eis erāt p̄tata incipiet h̄re nouū suppositū/
tū. P̄t' etiā dicit' serō q̄ tūc q̄n p̄mo sunt
separe a corpe ch̄i sicut accidebat de cay
pillis ab eo d̄fluētib; ita q̄ in toto tri/
duo fuerūt saltē possibilt' in eodē p̄tinuo cum
necessarijs: sed nō in eodē supposito: deo
ibi opante. sicut accidit cū calici' p̄secrato
miscet' gutta vini. Tūc em̄ eiu' idē p̄tinui
aliq̄ q̄ntitas subsistit i se: z aliq̄ inheret vl'
no. Et sic p̄z etiā ad argumētū duplicit'.
Sed si p̄ra p̄mū modū instet: q̄ sāguis
q̄ stetit vni't' in tri/
duo est reassump' f̄m
s. Tho. in. v. q̄d. Dico q̄ vey est: si erat
vni't' p̄ se sine gra sui q̄si habes p̄ se ordi/
nē ad naturā vt sanguis necessari'. secus
aut si p̄ accidēs. i. gra alteri' cui erat cōti/
nuus vt sup̄flu'. Secūdo. Nā sanguis q̄
est in sacramēto est idē cū effuso in para/
scue: dicte d̄no: Hic est sanguis me' q̄
p̄ vob̄ effundet. Sed in sāguine sacri nō
est ps sup̄flua: q̄ nihil nob̄ eēt p̄ficua zc.
Sol'. Et idē eū effuso necessario quē de/
mōstrat ly hic. q̄ br̄is Joā. d̄n̄ci habz p̄
incōueniēt' q̄ ch̄is dederit i p̄ciū n̄m id
qd̄ nō erat de p̄tate humane nature. Et
ly vñ eēt p̄tinu' alteri' z ly hic demōstret
totū: tñ demōstrat totū gra partē maiorē
vel nobilitatē. sicut cū dico Hic p̄tes' Tho
n' ad vescedū: nō d̄mōstro illum gra oim
p̄tū. Tertio. Nā sup̄fluitas sāguis i
ch̄o nō potuit eē a deo vl' natura: q̄ non
abūdār in sup̄fluis: nec a rōne: q̄ nō ē rō
boni p̄sily q̄ parat sup̄flua. Ergo esset ab
aliq̄ malo regimie vite: puta q̄ imodera/
te vescebat. qd̄ est p̄phanū. Sol'. fuit pos
sibilt' a deo z natura. q̄ ly natura p̄ se nō
p̄ducit sup̄flua i statu natural'. tñ p̄ducit
qd̄dam in eo necessaria z sup̄flua in statu
corruptiois.

Questio. xxxij.

Tertiam questionem respōdeo pmo q̄ esto q̄ p̄di-
cta repugnet doctrine s̄. Tho.
qd̄ tñ nego. Adhuc discipul⁹
scti Tho. 2 p̄fessor doctrine ei⁹ sine reb̄e-
siōe p̄cedere aliqd̄ de ch̄i sanguie ve-
ro. i. nō miraculoso eē i terra: qz in hac re
loq̄t dubitatie: vt p̄tz i. iij. q̄dl. i. p̄ma rō-
ne ei⁹ vbi d̄r: videt magis dicentū. 2 i re-
spōsiōe ad vltimū loq̄ns de sanguie mira-
culoso q̄ i q̄busdā ecclesijs onidit: Et q̄ d̄r
fluxisse 2c. Pōt igit̄ discipul⁹ ei⁹ soluere
rōne quā ip̄e sciuit esse solubile potissime
accedere nouo motiuo cuiusmodi ē defini-
tatio potificis. 2 sāguis magdalene p̄di-
cti de q̄ scrips̄ Tho. nō fecit mētiōe: qd̄
p̄tz: qz ille de q̄ ip̄e loq̄t d̄r fluxisse de ima-
gine crucifixi. iste ar̄ d̄r: 2 legit̄ fluxisse d̄ ve-
ro corpe ch̄i. Dico sc̄do q̄ nunq̄s. Tho.
sensit q̄n d̄ ch̄i vero sanguie sit i tra possi-
bilis. qd̄ p̄bo ex q̄nto q̄dl. vbi s̄. clare. 2 pa-
tent̄ sicut ar. p̄cederi recitatū ē. Et h̄ etiā
si sit fusus i passiōe qd̄ sic suadeo. Primo
Nā ex p̄bis ei⁹ n̄ p̄t necessario p̄cludi op-
positū hui⁹: vt patebit soluēdo ad obiecti-
ones. q̄ nō ē dicēdū q̄ sc̄us Tho. oppositū
hui⁹ senserit. Sc̄do qz ex p̄bis scti Tho.
seqūt̄ pbabit̄ 2 forte necessario id qd̄ dico
Nā cā p̄t quā p̄cedit posse eē i terra ali-
quē sanguinē nutrimentalē ē: qz tal̄ gene-
rat̄ ex alim̄to 2 ch̄is comedit 2 bibit. Sz
ista met̄ cā fuit tēpe passiōis. qz a teiunio
xl. diez vsqz ad passiōe duxit vitā cōem-
cū alijs comedēdo 2 bibēdo etiā vinū: vt
p̄tz ex decursu euāgelij. 2 in cena comedit
carnes. i. agnū. 2 bibit d̄ genimie vitz. Et
post̄ cenā an̄ cōpleraz digestiōe vl̄ circa
statū cepit sāguinē fūdere i flagellū. Quō
q̄ c̄ p̄siste q̄ i eo tūc nō fuerit sanguie nu-
trimentalē generat⁹ ex illo abo vl̄ alijs pos-
sib̄ q̄ adhuc nō eēt i sūma p̄fectiōe sāgui-
nis quē nutrimentalē dicim⁹. Si d̄r q̄ h̄ fu-
it p̄t p̄fectā etatē ch̄i: dico q̄ de⁹ nō pōt
alteratiōe facere subito. 2 m̄to min⁹ vit-
tus stomachalē ch̄i pot̄at alimēta repēte
uertere i sāguinē. maxie qz s̄m Damas.
ch̄is i passiōe p̄misit oibz viribz sua officia
pagere. Nisi forte aliq̄s dicat ch̄is q̄ nobi-
lissimū. cōplexiōis fuit i flore iuuetutis q̄
n̄ ita arte abo vltus ē q̄n eū oēs possēt imi-
tari ita debile habuit p̄tutes digestiōe q̄
oporteret diuinit⁹ cibū ab eo sumptū di-
geri q̄ sunt insana. Refert tñ br̄is Joānes
nes d̄nici q̄ Joānes de poliacō i suo q̄nto
q̄dl. p̄barit in hora passiōis ch̄im nulluz
habuisse sup̄flūū sanguinē cui⁹ rōm̄bz re-
spōdere nō valeo: qz eas nō adduxit. Sz tñ
q̄ rōne p̄bari pōt q̄ ex q̄ vsqz ad illā horaz
ch̄is v̄niformit̄ vixit nō generaret p̄tinue
in eo sanguis ad restaurandā p̄tinuā dep-
ditionē. Imo ego dico q̄ potuit i sangui-
ne lateris etiā naturalr̄ esse aliqd̄ de san-
guine nutrimentalē vel rozido. sed maxime
deo volēte vt eēt nobis in reliquiā. Sed
p̄tra ista arguit̄ ex p̄bis scti Tho. q̄ h̄ s̄m
eū nō repugnet fidei aliqd̄ de sanguie in
passiōe effuso esse in terra vt sup̄ deductū
est: tñ repugnet p̄tati: sic q̄ de facto etiā
st̄manē v̄bil ei⁹ esse in terra. Primo sic.
Nā exp̄sse d̄r q̄ tor⁹ sāguis effusus i pas-
siōe sit reassumpt⁹: vt p̄tz in. v. q̄dl. So.
Imo ibi h̄ nō d̄r: sed d̄r sic. Sed qz specia-
liter fit q̄stio de sanguie effuso in passiōe
p̄ redēptiōe humani generis de h̄ magis
dicendū videt̄ q̄ tor⁹ in resurrectione ad
corpus ch̄i redierit. Hec ille. Vultum
em̄ distat inē sanguinē effusum 2 effusum
p̄ redēptiōe: qz iste p̄culdubio nō est sup̄-
flū⁹. qz ch̄is sup̄flūū aliqd̄ p̄ nob̄ i p̄cium
nō dedit pl⁹. Sz capillus s̄cres. Lōm̄lit̄
tñ ad redēptiōe n̄ am sāguis sup̄flū⁹ ex
pre ch̄i p̄ modū meriti inq̄ntū patient̄ 2
volūtarie tolerabat flagella 2 vulnera q̄
bus fundebat̄: sed nō p̄ modū efficiētie eo-
mō q̄ sanguis ver⁹ 2 deificat⁹. Sz cō-
tra istā r̄nsiōe instat̄. qz ip̄e. iij. q̄. liij. ar.
iij. ad tertiū clare sic d̄r. Tor⁹ sanguis q̄ d̄
corpe ch̄i fluxit cū ad vitatē humane na-
ture p̄tineat in corpe ch̄i resurrexit. Hec
ille. Solu. Sc̄us Tho. ibi nō loquit̄ de
sanguie effuso in passiōe p̄cise sed vniuersi-
saliter de effuso. Vñ ad mentē arguētuz
sic sequeret̄ q̄ sc̄us Tho. sentiret̄ oēm san-
guinē etiā nutrimentalē quicūqz fusus itez
fuisse reassumptū. Qd̄ etiā de illo loq̄t̄
vt videt̄ nō loquit̄ de sanguie nutrimenta-
li sed de sanguie simplr̄ dicto: q̄. s̄. puenit
p̄fecte ad naturā sanguis: 2 adhuc sub ea
est. Et h̄ p̄bo euidenter. Primo testimōi-
nio triū sup̄radictoz patrū. Sc̄do qz san-

De questiōibus super euāgē.

Tho. ubiq; dixit vez i hac matia vt sup/ ponit: et p̄sequē dicitū in tertia pre intelli git iuxta limitationem quā dat in q̄dā. vt scz itelligat̄ cor. i. cor. effusus p̄ redēpti/ one: q; 2 simplr dicit sanguis. Tercio: q̄a s. **Tho.** ubi i tertia pre itelligit loq; d sangui ne eodē modo accipiēdo sanguinē i corpe articuli. et in r̄sūōe ad tertiū. qz ip̄nō eq̄ uocat vt suppono. Et tñ in corpe cū dicit sanguinē in corpe ch̄i resurgēz fuisse ite/ graliter sine diminutiōe: claz est q; nō po test intelligi nisi d sanguinē altertali seu sta bilito. qz fm̄ ei? doctrinā ubiq; nō resur/ git sanguis nutrimental̄ nec ros vlcābiū: imo etiā ex h̄bis ei? ubi ad tertiūz patet q; loquit̄ de sanguie q; est de p̄tate humane nature: cuiusmodi nō est nutrimental̄. Sz q̄re ibi in tertia pre nō ponit s. **Tho.** istā limitatiōe. Sol. Hoc ē qz iudic. elligit p̄pter duo. Primo: qz ille sanguis quez p salute n̄ra fudit: est sanguis simplr. i. sine additiōe altcui? cū sit p̄fectissim? in gene re sanguis. Secdo: qz cū passio ch̄i ex ei? intentiōe ad redemptiōez esset ordinata: p̄p̄e 2 p̄ se illum sanguinē dicit fuisse in passiōe que p̄ redēptiōe fudit. Reliq; autē accidit fundi tūc p̄ accidēs q̄ntum fuit ex intentiōe ch̄i intendēs redēptiōe. Et h̄ nisi rōne annexi opis opantis ex pre ch̄i: vt sepe dicitū est. Secdo. Nam in p̄dicto q̄dā. sic dicit. Cū ch̄is añ passiōez corpe/ derit 2 biberit/ nihil p̄hibet i eo fuisse ali quē sanguinē nutrimentalē. i. q; ex abis ge/ nerat: q; ad veritatē hūane nature nō p̄ci/ neret: 2 que nō oporteret ad corpus ei? in resurrectiōe redire. Hec ille. Et q̄b; h̄bis patet q; distinguit inter sanguinē effusum añ passiōe et aliū in ordine ad necessariū vel supflūū. Cū ḡ fusus añ passiōe sit su p̄flūus: reliqu? ē necessari? . So. Imo nō sic distinguit. sed assignat cām q̄re i ch̄o nihil p̄hibet rpe passiōis fuisse sanguinez supflūū. qz. i. añ passiōe comedit 2 bibit. nō autē dicit: añ sanguinem fudit. Tercio. Nam ibi in p̄ma rōne sua ad p̄banduz q; cor? sanguis effusus i passiōe p̄ redēptiōe 2 ē. vlt q; q̄cqd fuit in eo vel alio. in p̄fe/ cta etate p̄tineret ad p̄tate hūane nature dicens. Prima rō accipi p̄t ex etate ch̄i p̄tētē. Passus est em̄ in p̄fectissima etate: in q; maxime ea q; in homie inueniūtur ad p̄tate hūane nature p̄tinere videntur. Hec ille. Sol. Qui capit istū sensum in s. Tho. q; ea etate q̄cūq; sūt in hoie sunt de p̄tate 2 ē. videt̄ mibi sat; hebes: qz seq̄ ret tūc nō esse in homie semē vlcābiū nutrimentalē aut hūiditatē roidā vlcā/ biū: q; h̄ p̄t? fuerit d veritate suo modo. i. in rōne sanguinis vel alteri? humoris: tñ iam tūc sunt in recessu a tali forma: et ad/ huc nō attigerūt ad aliā: et p̄sequer non sunt de veritate saltē in corpe resurgente. Et similt; sequit̄ nullū capillū ab eo deflu ere sua sponte: 2 q; nō possit vngues p̄ci/ dere sine diminutiōe sue integritat;. In/ rēdit ḡ ibi sc̄r̄s Tho. q; tunc ea q; sunt in hoie/ sunt maxime de p̄tate: supposito q; sint de p̄tate hūane nature. Quarto. Nā in q̄dā. v. vbi s̄ sic d̄r. Sanguis in passiōe effusus q; maxie fuit salubris: fuit diuini tacti vnit? Et iō oportuit q; in resurrectiōe iūgeret̄ alijs hūanitat; partib;. Hec ille. Tunc sic. Cor? sanguis tunc effusus: fuit vnit? deitari in toto triduo. qz totus fuit vnitus p̄ se vel cōtinu? cū vnitus: et conse/ quent vnit?. ḡ cor? fuit reassumpt?. Sol. Dico duplr iuxta dicta arti. p̄cedent; ad p̄mū. Primo: negādo añs. et ad p̄bādoez eius patet. qz diuinit? potuit in eodē con tinuo esse vnit? 2 nō vnitus. Dicit tñ san ct? Tho. sanguinē tūc effusū fuisse vnitū nulla facta distinctiōe. qz p̄p̄e ille d̄r effu sus q; ex ch̄i intentiōe effluxit ad redimē dū effectiue. Vel qz iam distinguerat viri tualiter dicēdo q̄stionē esse specialr de ef/ fuso p̄ redēptiōe hūani gener;. Secdo: p̄e/ gando n̄iam. qz dato añcedēte dico q; il/ le solus fuit reassumptus q; fuit vnit? per se. Quinto. Nā ubi in fine articuli sic d̄r sol/ uēdo argumētū de sanguie q; alicubi ostē dit. Sanguis ch̄i q; in q̄busdam ecclesijs ostendit̄ dicit̄ ex q̄dā imagine ch̄i p̄cul/ sa miraculose fluxisse: vel etiā aks ex cor/ pore ch̄i. Hec ille. Et q̄b; verbis arguit̄ duplr. P̄mo sic. Si sc̄r̄s Tho. credit̄ ill; p̄babilr esse aliqd d ch̄i sanguie in terra: nō habuiss; causam soluēdi argumentuz quod p̄bat hoc esse verū: et p̄sequit̄ non soluisset illud. Cum igit illud soluerit: se/ quit q; p̄dicta non credit̄: 2 p̄sequer

videt credidisse oppositū: cum hāc mate-
riā cōsiderauerit z nō remāserit pplexus
vt suppono. So. Et iāsi credederit sic esse
vt pcludit argumentū: adhuc habuit ad
illud aliqd dicere. Tū ne sanguis miracu-
losus crederet natural. Tū ne natural su-
pfluus crederet deificatus. Et ista duo in-
rūstione sua tā gūt. Secdo: qz in sua rūstione
affirmat virtuatē istā pclusionis. Si san-
guis q ostendit in qbusdā ecclesijs nō fu-
it miraculosus. i. p miraculuz ab imagine
cruicifixi resolutus: fluxit de corpe chri als
id ē alio tpe q de tpe passiōis. So. Re-
gat aliūptū. qz ly als nō significat ibi
vt exponit: sed ly als stat p ly aliter: vt sit
sensus: q si ille sanguis nō est miraculosus:
fluxit de corpe chri als. i. alit q modo di-
cto. seu aliter q ille q fluxit vt ptiū redem-
ptionis nre. vel si ly als stat p alio tpe: ly
alto nō refert tps passiōis: sed refert tps
illi effluxus miraculosi ab imagine chri p-
cussa: de q ibi loquit. Sexto Hā Thomi-
ste cōiter iponūt scō Thome q sic sense-
rit: vt Joā. dicit: z qdā alij. So. Timu-
erunt olim thomiste: ne si pcederet vnam
pē sanguis tūc fuisse supfluū: et p se-
qnter a deitate sepatū: co gerent idē p ce-
dere de toto. vt saltē ne ex h fuisz q ad h
debilitata fides vniōis ad sanguinē. Vn-
conati sunt interpretari s. Tho. ad ppositū
suū. Predicti aut tres magistri tanq viri
doctissimi noluerūt se de h articulo intro-
mitte (vtiqz vt reoz) existimātes q circa h
veritas non erat in fauorem apud rudio-
res illi veritati quam defendere conaban-
tur. Vn prestati sūt se de hoc nō velle lo-
qui vt patet ex dictis.

Questio xxxij.

Quantū autē ad quartā

q
qstionē duo faciā. Prio em ad-
ducā fundamēta vñ elicif rūstio
ad qstionē. et Secdo rūdebo. Quantū
ad pmiū: fundamētū pmiū est dictū In-
nocētij extra de cele. mis. in decretali q in-
cipit In qdam. postqz pbauerat q illa sit
vera ag. dicēt. Restat igit vt qstiscūqz fuit
illa ag. siue naturalis: siue miraculosa: si-
ue de nous diuina frute creata: siue de cō-

ponentibz ex pte aliq resoluta: pculdubio
vera fuit. Hec ille. Et qbz patet q salua
fide p̄t credi P̄mo q illa fuit natural. i.
a natura pducta: z lateri chri angelica vt
diuina frute vel qlitercūqz applicata. Et
scdo q fuit miraculosa. i. facta de qūqz cor-
pore alio a corpe chri, forte tñ hoc mēbrū
nō p̄git i nūqz cū duobz seqntibz. Et ter-
tio q fuit nouiter creata. Et q̄to q fuit d
aliq pte corpis chri p resolutionē genera-
ta. Secundu aut est dictū dñi Bona. su-
pra recitatū. s. In chro resurrexit totū qd
fuit d veritate hūane nature: z qd spectat
ad decentiā. et ideo totū esse in celo. Qd q̄
obijct de spurio Dicendū q vel nō fuit
de carne fm spēm: sed diuina dispensatiōe
parū de carne fm materiā ibi fuit: vt vā
retur nobis in deuotionē sicut reliq. Et
sic dēndū est de sanguine. Vel aliqd fu-
it ibi de veritate hūane nature: z illd sur-
rexit cum chro: et est in celo. et restidū mā
sit Hec ille. Et qz caro magis est de p̄ca-
te nature q sanguis: quod ipse dr de car-
ne: potest dici de sanguine a fortiori qntū
cūqz fuerit stabilitate forme z pfect. Ter-
tiū est dictū Scoti in t̄p. di. rluū. q quāsi
exponēdo dictū sc̄i Bonauc. sic dr. For-
ma dat esse z agere. Ergo ps fm formam
pōt dici q diu habet esse fm formā: vt qd
diu habet agere fm formā. Et secūdū in-
fert pmiū: lz non ecōtrario. Cū em defū-
cit alicui actio ppter impfectionē q̄ esse.
Et siue sic: siue sic: pars fm formā non est
tñ pars forme: sed includit materiam et
formā. P̄mo aut modo q: cūqz ps dū ma-
ner in toto dr pars fm formā: a p̄ncipio. s.
p̄odi sui vsqz ad finē: q̄. s. tandiū hz esse.
Sed secundo modo nō dicit p oī pte p̄odi
di pars fm formā: sed p illa qua habet ve-
ritatē ita efficacē q pōt sibi cōpetere actio
fm formā. Et ista. P̄mo mō parti fm
spēm non opponit p̄ue pars fm materiā:
nisi sicut homi viuo opponit hō mortuū.
Et sic eadem pars dicit fm speciem dū
manet in toto: et pars fm materiā quā-
do fluit. Sed scdo modo alia est ps fm
spēm z alia fm materiā: etiā partibz ma-
nentibz in toto. q̄ aliqua modica ps cui
nō potest cōpetere p̄na actio etiā sit in
p̄ncipio p̄odi sicut pars fm materiam.